Indholdsfortegnelse

Kapitel 1	**4**
1.1 Køn - المؤنث والمذكر	4
1.2 Stednavne og køn	4
1.3 Den bestemte artikel الـ -	4
1.4 Sol- og månebogstaver - الـحروف القمرية و الشمسية	4
1.5 Nisba-adjektiver - النسبة	5
1.6 Interrogative pronominer - السؤال	6
Kapitel 2	**8**
2.1 Ordklasser	8
2.2 De personlige pronominer - الضمائر	9
2.3 Pluralis - الجمع	9
2.4 Nominalsætninger – الجملة الاسمية	11
Kapitel 3	**13**
3.1 Possessive pronominer – الضمائر الـملكية	13
3.2 Idafa (ejefald) – الإضافة	13
Kapitel 4	**15**
4.1 Bøjning af verber i imperfektum - الفعل الـمضارع	15
4.2 Negation af imperfektum - نفي الفعل الـمضارع	15
Kapitel 5	**17**
5.1 Adverbier – ظرف الحال	17
5.2 Substantiv-adjektivforbindelser – الاسم + الصفة	17
5.3 Demonstrative pronominer - هذا وهذه	18
Kapitel 6	**19**
6.1 Verbalnomen – الـمصدر	19
6.2 Konnektorer – أدوات الربط: بسبب، لـ، لأن	19
6.3 Bøjning af perfektum – الفعل الماضي	22
6.4 Negation af perfektum – نفي الفعل الماضي	22
Kapitel 7	**23**
7.1 Hjælpeverbet كان	23

7.2 At have - عند، مع، لـ + pronomensuffiks	24
Kapitel 8	**25**
8.1 Rødder og former – الجذر والوزن	25
8.2 Tallene 1-10 - الأرقام	26
Kapitel 9	**27**
9.1 Negation af nominalsætninger – نفي الجملة الاسمية	27
Kapitel 10	**28**
10.1 Modus – subjunktiv – المضارع المنصوب	28
10.2 Objektsuffikser – ضمائر النصب	29
Kapitel 11	**30**
11.1 Tallene 11-99	30
Kapitel 12	**31**
12.1 Superlativ - التفضيل	31
12. 2 Futurum - المستقبل	32
12.3 Negation af futurum – نفي المستقبل	32
Kapitel 13	**33**
13.1 Konnektoren -أَنّ	33
13.2 Stadigvæk - ما زال	35
Kapitel 14	**36**
14.1 Bestemt og ubestemt idafa	36
14.2 Nominalsætninger med foranstillet prædikat	36
Kapitel 15	**38**
15.1 Relativpronominer og relativsætninger	38
15.2 Conditionalis – الشرط	39
Kapitel 16	**41**
16.1 Komparativ – أفعل التفضيل	41
16.2 Upersonlige udtryk من الـ ... أن	42
Kapitel 17	**43**
17.1 Akkusativ – الإسم المنصوب	41
Kapitel 18	**44**
18.1 Hule verber	44
18.2 Assimilerede verber	44
18.3 Defektive verber	45

18.4 Geminerede verber	46
18.5 De 10 former	47

Kapitel 1

1.1 Køn

Nominer og adjektiver har altid et køn på arabisk – enten femininum (مؤنث) eller maskulinum (مذكر).

På arabisk skelner man mellem to kategorier inden for nominer: nominer, der refererer til **mennesker**, og nominer, der refererer til **dyr og ting**.

Kønnet på nominer, der refererer til mennesker, såsom مهندس، صديقة، نورة، محمد følger personens køn.

Der findes ikke neutrum på arabisk, og derfor heller ikke de danske ord *den* eller *det.* Skal man bruge disse ord, er man nødt til at bruge هو eller هي på arabisk, afhængig af hvilket køn, det refererer til.

Du er derfor nødt til at lære kønnet på hvert ord, men som oftest vil du kunne se det på ordets sammensætning. Når et ord f.eks ender på ة, er det næsten altid femininum. Der findes nogle undtagelser på ord i femininum, der ikke ender på ة (f.eks حرب، بنت، أرض), men også ord, der ender på ة, som er maskulinum (f.eks أساتذة، أسامة).

Det er vigtigt at være opmærksom på nominernes køn, da verber, adjektiver og pronominers bøjning følger nominerne.

1.2 Stednavne og køn

Bynavne står altid i femininum, da de følger kønnet på ordet مدينة. Kønnet på arabiske lande skal læres udenad, da der er ikke er nogle bestemte regler for, hvornår de er maskulinum og femininum.

1.3 Den bestemte artikel الـ

Den bestemte artikel الـ gør et nomen bestemt; f.eks, hvis sætter du الـ foran ordet كتاب *en bog* (ubestemt), får du ordet الكتاب *bogen* (bestemt).

Et ord *skal* ikke have bestemt artikel for at være bestemt. Egennavne er eksempelvis altid bestemte, og nogle grammatiske konstellationer kan bevirke, at et ord er bestemt, også selvom det ikke har bestemt artikel. Har et ord bestemt artikel, er det til gengæld altid bestemt.

Oversættelse og brug af bestemt artikel på arabisk afviger somme tider fra dansk, i det den ikke altid oversættes til dansk, og nogle gange bruges, hvor det på dansk ville have været ubestemt:

En pen	قَلَم
Eleven	الطّالب
Litteratur	الأَدَب

Ovenstående tre eksempler kan bruges som en tommelfingerregel, når du er i tvivl om, hvorvidt du skal bruge bestemt artikel eller ej.

1.4 Sol- og månebogstaver الحروف الشمسية والحروف القمرية

Det arabiske alfabet kan inddeles i noget, man kalder sol- og månebogstaver, hvilket fortæller noget om, hvordan et ord med bestemt artikel skal udtales.

- Når et nomen starter med et solbogstavالحرف الشمسي, og man påsætter bestemt artikel الـ, påvirker solbogstavet udtalen af den bestemte artikel. Bogstavet ل skal ikke udtales, og lyden af solbogstavet bliver fordoblet. I ordet *solen,* f.eks*,* الشَّمْس udtales ل ikke og ش bliver fordoblet, så udtalen bliver ash-shams – og *ikke* al-shams. I en fuldt vokaliseret tekst kan man genkende solbogstaverne ved, at de får shadda, når de kommer efter bestemt artikel. I en uvokaliseret tekst, skal man kunne dem udenad for at vide, hvorvidt الـ skal udtales som den er, eller om ل elideres.

- Når et nomen starter med et månebogstav الحرف القمري, og man påsætter bestemt artikel الـ, udtales ordet præcis som det er skrevet; القَمَر udtales al-qamar. Bogstavet ق hører til månebogstavgruppen. Og denne bogstavgruppe påvirker ikke den bestemte artikel. I en fuldt vokaliseret tekst vil لـ i den bestemte artikel være vokaliseret med et sukun, for at markere, at det skal udtales. I en uvokaliseret tekst skal man igen kunne sol- og månebogstaverne udenad.

Reglen om sol- og månebogstaver er kun relevant i forbindelse med ord, der har bestemt artikel. Det er kun startbogstavet i et nomen, som kan inddeles i sol- og månebogstaver. Her kommer et par eksempler på ord med bestemt artikel og sol- og månebogstaver:

Ord, der starter med et solbogstav:

Kladdehæftet	الدَّفتَر	*ad-daftar*
Klokken	الساعة	*as-saa3a*
Pengene	النُقود	*an-nuquud*

Ord, der starter med et månebogstav:

Stolen	الْكُرْسي	*al-kursii*
Væggen	الْجِدار	*al-jidaar*
Computeren	الْحاسوب	*al-Haasuub*

__**Oversigt over sol- og månebogstaver:**__

Solbogstaver	ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص،ض، ط، ظ، ل، ن
Månebogstaver	ء، ب، ج، ح، خ، ع، غ، ف، ك، ق، ك، م، ه، و، ي

1.5 Nisba-adjektiver - النسبة

Ordet نسبة refererer, i grammatikkens verden, til en gruppe adjektiver. De dannes ved at tilføje nogle endelser på nogle ordstammer: i singularis tilføjes endelsen – يّ ved maskulinum, og – يّة ved femininum, og i pluralis tilføjes henholdsvis يون\يين - og يات -.

Overordnet set fortæller denne gruppe af adjektiver noget om enten oprindelse eller tilhørsforhold.

Eksempler på nisba-adjektiver:

نورَة سعوديّة	أَبي مِصْريّ
الْبِنْت فِلِسْطينيّة	الطالِب فَرَنْسيّ

En del familienavne er nisba-adjektiver, der refererer til familiens oprindelige hjemby, som f.eks المصري، البغدادي، التونسي، الفاسي. Mange nisba-adjektiver er således dannet ud fra stednavne. For at danne et nisba-adjektiv ud fra et nomen skal du:

(1) **Fjerne** ة، ا، يا hvis de står i slutningen af ordet, og الـ fra begyndelsen af ordet. Herefter:
(2) **Tilføjer** du i singularis f. – يّ på ord i maskulinum, og يّة på ord i femininum. Eksempler:

أمريكا ---- أمريك ---- أمريكيّ / أمريكيّة

جامعة ---- جامع ---- جامعيّ / جامعيّة

الأردن ---- أردن ---- أردنيّ / أردنيّة

بريطانيا ---- بريطان ---- بريطانيّ / بريطانيَّة

1.6 Interrogative pronominer - السؤال

På arabisk findes der to forskellige grupper spørgeord:
- Ja/nej-spørgeord.
- Spørgeord, der siger noget om hvem, hvad, hvor, hvornår, hvorfor og hvordan.

Ja/nej-spørgsmål kan man genkende enten ud fra intonationen, eller også ved spørgepartiklen هَلْ eller أ, som sættes foran spørgsmålet. De oversættes ikke på dansk, da de blot er partikler uden faktisk betydning – lidt ligesom et spørgsmålstegn.

Eksempler på ovenstående:

Heba er glad.	هيبة مَسْرورَة.
Er Heba glad?	هيبة مَسْرورَة؟
Er Heba glad?	هل هيبة مَسْرورَة؟

Oversigt over forskellige interrogative pronominer:

Hvad? (til spørgsmål uden verbum)	ما؟
Hvad? (til spørgsmål med verbum)	ماذا؟
Hvilken/hvilket/hvilke?	أيّ؟
Hvem?	مَن؟
Hvor?	أَيْنَ؟
Hvordan?	كَيْفَ؟

Nedenstående præpositioner anvendes ofte i forbindelse med ovenstående interrogative pronominer:

Med	مع
I, på	في
Fra	مِن

Når præpositioner anvendes sammen med interrogative pronominer, sættes de foran det interrogative pronomen:

Hvorfra? مِن أين؟
I hvilken? في أي؟
Med hvem? مع مَن؟

Eksempler på forskellige spørgsmål:

Hvad er det?	ما هذا؟
Hvad er det?	ما هذه؟
Hvad studerer Noura?	ماذا تَدْرُس نورَة؟
Hvilket universitet studerer Noura på? (Ordret: På hvilket universitet studerer Noura?)	في أَيّ جامِعَة تَدْرُس نورَة؟
Hvordan siger vi...?	كيف نَقول...؟
Hvem bor Noura sammen med? (ordret: Med hvem bor Noura?)	مَع مَن تَسْكُن نورَة؟
Hvem er det/hun?	مَن هِيَ؟
Hvor bor Maha?	أَيْنَ تَسْكُن نورَة؟
Hvor er du fra? (Ordret: fra hvor du?)	مِن أين أنت؟
Hvordan går det? (Ordret: hvordan tilstanden?)	كيف الحال؟

Kapitel 2

2.1 Ordklasser

Verbum	فِعْل
Adverbium	ظَرْف
Substantiv	اِسْم
Adjektiv	صِفَة
Præposition	حَرْف الْجَرّ
Konnektor	آداة الرَّبْط
Verbalnomen	مَصْدَر
Pronomen	ضَمير

Eksempler på verber:

يفهم، نستيقظ، أكلنا، جلست، سنتعلم.

Eksempler på adverbier:

أيضا، أبدا، دائما، صباحا.

Eksempler på substantiver:

شقة، جرائد، بنات، أولاد، مهندسون، ورقة.

Eksempler på adjektiver:

طويل، جميل، مصري، غني، كبير.

Eksempler på præpositioner:

في، على، عند، تحت، بجانب.

Eksempler på konnektorer:

لكن، فـ، ثم، و، بل، كذلك.

Eksempler på verbalnominer:

مشاهدة، إعلان، إنتهاء، وجود، دراسة، استفهام.

Eksempler på pronominer:

نحن، أنت، هم، ـها، ـكم

2.2 De personlige pronominer - الضمائر

Der findes tre slags pronominer på arabisk; personlige pronominer, possessive pronominer og pronominale objektsuffikser. Det vi skal se på her, er de personlige pronominer (jeg, du, han, hun etc.).
På dansk har vi i alt ti personlige pronominer (jeg, du, han, hun, det, den, vi, I, De, de). På arabisk findes der i alt 13. På arabisk har man både singularis, dualis (total) og pluralis. Disse tre kan yderligere inddeles i maskulinum og femininum, hvilket sammenlagt giver 13.

Person, tal og køn	**Dansk**	**اللغة العربية**
1) Singularis	Jeg	أَنا
2) Singularis, maskulinum	Du	أَنْتَ
2) Singularis, femininum	Du	أَنْتِ
3) Singularis, maskulinum	Han	هُوَ
3) Singularis, femininum	Hun	هِيَ
2) Dualis	I [to]	أَنْتُما
3) Dualis, maskulinum	De [to]	هُما
3) Dualis, femininum	De [to]	هُما
1) Pluralis	Vi	نَحْنُ
2) Pluralis, maskulinum	I	أَنْتُم
2) Pluralis, femininum	I	أَنْتُنَّ
3) Pluralis, maskulinum	De	هُمْ
3) Pluralis, femininum	De	هُنَّ

2.3 Pluralis for substantiver og adjektiver – الجمع

Singularis Pluralis	مُفْرَد (م.) جَمْع (ج.)

På arabisk findes der mere end ti forskellige mønstre, eller måder, for at danne pluralis. Det er mønstre, som du med tiden, vil lære. Første skridt til at lære disse mønstre, er ved at lære dem udenad, uden noget bestemt system. Dvs., hver gang du lærer et nyt substantiv eller adjektiv i singularis, tager du pluralisformen med, og lærer denne udenad samtidigt.
Når man skal lære pluralis på arabisk er man altså for det første nødt til at lære ordene udenad. Derudover skal man kunne kongruensreglerne for pluralis på arabisk, som vi vil se, adskiller sig væsentligt fra dansk.

Man kan inddele pluralisbøjningerne i tre grupper: **brudt pluralis, sund maskulinum pluralis** og **sund femininum pluralis.**

Brudt pluralis

1) Brudt pluralis – جمع التكسير Denne pluralis form kan sammenlignes med en uregelmæssig pluralisform. Den dannes ved at man bryder ordets oprindelige struktur, og tilføjer lange eller korte vokaler til ordets stamme eller rod. F.eks tager ordet رَجُل (en mand) den brudte pluralis رِجال (mænd). Begge ord deler konsonanterne (roden) ر ج ل, men i pluralis tilføjes et alif midt i ordet. Denne pluralis kaldes *brudt pluralis* eller جمع التكسير. Der findes mange forskellige bøjninger i brudt pluralis, og dem er man nødt til at lærer udenad, når man lærer et nyt ord. Både adjektiver og substantiver kan have denne pluralisbøjning.

Sund maskulinum pluralis

2) Sund maskulinum pluralis – جمع المذكر: -ونَ / ينَ Denne pluralis kaldes 'sund' og kan bedst sammenlignes med en regelmæssig pluralisform. Den dannes ved, at man tilføjer endelsen ونَ- eller ينَ på et givent ord i singularis. Ordet مُدَرِّس tager sund maskulinum pluralis og bliver enten til مدرسون eller مدرسين i pluralis. Endelsen -ونَ- bruges, hvis ordet står i nominativ, og – ينَ- bruges, hvis ordet står i akkusativ eller genitiv. Begge former bruges på standardarabisk, mens man på dialekt kun anvender-ين- uden fatha, og altså aldrig -ون. Denne pluralisbøjning findes både for substantiver og adjektiver, men det er den eneste af de tre bøjninger, der kun kan bruges om mennesker.

Sund femininum pluralis

3) Sund femininum pluralis – جمع المؤنث: - ات Denne pluralisbøjning er også regelmæssig. Ender et substantiv på ة, tager ofte, men ikke altid, sund femininum pluralis. Slutter et substantiv på ة, så fjerner man først ة og tilføjer så endelsen – ات -, når man skal sætte ordet i pluralis. Ordet مُدَرِّسة tager sund femininum pluralis og bliver til مدرسات, når man til endelsen. Alle substantiver og adjektiver, der beskriver mennesker i femininum tager endelsen ات – i pluralis.

Pluralis, der beskriver noget ikke-menneskeligt (ting, dyr etc.)
Ikke-menneskelige ting i pluralis kan både tage brudt og sund femininum pluralis.
Kongruensreglerne for ikke-menneskelige ting er specielle i det de grammatisk opfattes som femininum singularis. Det vil sige adjektiver og verber vil blive bøjet i femininum singularis, når de beskriver ting og dyr i pluralis.

Eksempler:

Kontorerne er små.	الـمَكاتِب صَغيرَة.
Lejlighederne har store altaner.	الشُّقَق لَها شُرفات كَبيرَة.
Tigrene spiser gazellen.	تَأْكُل النُّمور الْغَزالَة.

2.4 Nominalsætninger الجملة الإسمية

En nominalsætning kan forklares mest enkelt som en sætning, der begynder med et nomen eller et pronomen. En nominalsætning består af et subjekt, مبتداء, og et prædikat, خبر.

De følgende seks sætninger er alle nominalsætninger:

1) Noura bor i Amman.	١ـ نورَة تَسْكُن في عَمّان.
2) Min søster arbejder i et stort firma.	٢ـ أُخْتي تَعْمَل في شَرِكَة كَبيرَة.
3) Jeg er fra mellemøsten.	٣ـ أنا مِن الشَّرْق الأَوْسَط.
4) De har travlt med arbejdet.	٤ـ هُمْ مَشْغولون بِالعَمَل.
5) Er byerne i Danmark store?	٥ـ هَلْ الـمُدُن في الدنمارك كَبيرَة؟
6) Usama er en rar dreng.	٦ ـ أُسامَة وَلَد لَطيف.

Sætning 1 og 2 indeholder verber, men opfattes som nominalsætninger, idet de begynder med et nomen.

Sætning 3-6 indeholder på arabisk intet verbum. På dansk sætter vi et '*er*' ind, men det står der ikke på arabisk.Verbet *at være* i præsens, forstås implicit i sætningerne, og udtrykkes altså ikke eksplicit på arabisk.

For at kunne forstå denne type sætning er det nødvendigt at afgøre, hvor betydningen '*er*' hører til i sætningen, og hvad der er subjekt og prædikat.

De forskellige dele af en nominalsætning kaldes, som nævnt, **subjekt** og **prædikat.** For at forstå denne type sætning, skal du identificere disse to dele, især i sætninger, hvor betydningen '*er*' er implicit.

Som du kan se i sætningerne, kan prædikatet bestå af hvad som helst; nomen, adjektiv, verbum, præpositionsforbindelse, etc. Prædikatet plejer at være ubestemt, når det er et nomen eller adjektiv; denne ledetråd vil hjælpe dig til at identificere, hvor sætningen deler. Følgende skemaer illustrerer hvordan nominalsætningerne kan analyseres:

أنا أردنية. Jeg er jordaner	
أردنية	أنا
prædikat	subjekt

نورَة تَسْكُن في عَمّان. Noura bor i Amman

تسكن في عمان	نورة
prædikat	subjekt

I denne type sætning skal nominer og adjektiver, både når de optræder som prædikat og subjekt, kongruere i køn og tal, ud fra de regler, du har lært. De følgende eksempler illustrerer dette (bemærk dog, at prædikatet ofte – men ikke altid – er ubestemt):

Båden er lille.	الْـمَرْكَب صَغير.
Mansour er egypter.	مَنْصور مِصْريّ.
Nasr er skør.	نَصْر مَجْنون.
Hans kone er lykkelig.	زَوْجَتُهُ سَعيدَة.
De er lærere.	هُمْ مُدَرِّسون.
Drengen er syg.	الْوَلَد مَريض.

Kapitel 3

3.1 Possessive pronominer – الضمائر الـملكية

De possessive pronominer (min, din, hans etc.) sættes på arabisk som suffikser på substantiver. Hvor man på dansk har to ord som f.eks *'hans søn'*, har man på arabisk ét sammensat ord ابنه. Som udgangspunkt sætter man altid suffikset direkte på substantivet. Dog skal man være opmærksom på substantiver, der ender på ة, da dette skal omskrives til et ت, og herefter kan suffikset påhæftes: شقة + ه = شقته *hans lejlighed.*

Forenklet skema over possessive pronominer og personlige pronominer i parentes (dualis og femininum pluralis er ekskluderet for overblikkets skyld):

Person, tal, køn	**Dansk**	**Arabisk**
1. sing.	(jeg) min/mit	ـي -
2. sing. mask. 2. sing. fem.	(du) din/dit (du) din/dit	ـكَ - ـكِ -
3. sing. mask. 3. sing. fem.	(han) hans/sin/sit (hun) hendes/sin/sit	ـهُ - ـها -
1. plur.	(vi) vores	ـنا -
2. plur. mask.	(I) jeres	ـكُمْ -
3. plur. mask.	(de) deres	ـهُمْ -

HUSK: ة laves om til ت , når et suffiks tilføjes!

3.2 Idafa (ejefald) – **الإضافة**

En *idafa* er en af de grundlæggende grammatiske konstruktioner på arabisk. Den består af to eller flere på hinanden følgende nominer, der sammen udtrykker ejefald.
Følgende er eksempler på idafa:

Konens familie	أُسْرَة الزَّوْجَة
Familiens hjem	بَيْت الْعائِلَة
Direktørens penge	نُقود الْـمُدير

<u>Der er **tre ting,** som er vigtige at huske på ved idafaer:</u>

1) Forholdet mellem de to (eller flere) nominer minder meget om brugen af *of* på engelsk. Hvis man f.eks ønsker at sige 'hotellets ejer', er man på arabisk nødt til at bytte rundt på ordene, og så får man صاحب الفندق (*the owner of the hotel*). Bemærk, at en del sammensatte ord på dansk er idafaer på arabisk: سيارة الشرطة *politibilen.*

2) Det er KUN sidste led i en idafa, der kan have bestemt artikel eller possessivt pronomenssuffiks. Er sidste led i idafaen bestemt, så er hele idafaen bestemt. Er sidste led i idafaen ubestemt, er hele idafaen ubestemt. Eksempler på bestemte idafaer:

Min fars familie	عائِلَة والِدي
Lærerens kontor	مَكْتَب الأُسْتاذ
Københavns Universitet	جامِعَة كوبنهاجن
Elevens notesblok	دَفْتَر الطّالب

Ovennævnte idafaer er enkle idafaer, der alle består af to nominer. Komplekse idafaer kan bestå af flere end to nominer, og det er altså kun det sidste led af idafaen, der kan have bestemt artikel. Den følgende sætning indeholder en idafa, som består af fire nominer, og kaldes en fireleddet idafa: فوزية زوجة صديق عم محسن – Fawziya er Mohsens farbrors vens kone.

3) Når et ord, der ender på ة indgår i idafa, skal ة udtales som t – undtagen, når ordet er allersidste led i idafa.

Kapitel 4

4.1 Bøjning af verber i imperfektum المضارع

Fra studie af andre sprog, er du muligvis vant til, at imperfektum refererer til verber bøjet i datid. I arabisk grammatik forstås imperfektum som en uafsluttet tid, og anvendes altså til verber bøjet i nutid.

Bøjning af imperfektum er kendetegnet ved, at man tilføjer et præfiks i alle personer. Det er kun 2. pers. sing. fem., 2.+3. pers. dual., samt 2.+ 3. person mask.+fem. plur., der også får tilføjet et bøjningssuffiks. Vokaliseringen af præfikset varierer og kan enten være *u* eller *a*, alt efter verbets form (وزن).

Ofte er det ikke nødvendigt at have et eksplicit subjekt (f.eks han, vi, jeg), da dette tit er implicit i verbet.

Oversigt over bøjning af verber i imperfektum:

Jeg	أـ	**(أَنا) أَفْعَل**
Du (m.)	تـ -	**(أَنْتَ) تـفْعَل**
Du (f.)	- ينَ تـ -	**(أَنْتِ) تـفْعَلـينَ**
Han	يـ -	**(هُوَ) يـفْعَل**
Hun	تـ -	**(هِيَ) تـفْعَل**
I [to] (m.+f.)	- -انِ تـ -	**(أَنْتُما) تـفْعَلانِ**
De [to] (m.)	- -انِ يـ -	**(هُما) يـفْعَلانِ**
De [to] (f.)	- -انِ تـ -	**(هُما) تـفْعَلانِ**
Vi	نـ	**(نَحْنُ) نـفْعَل**
I (m.)	ـونَ تـ -	**(أَنْتُمْ) تـفْعَلـونَ**
I (f.)	- ن تـ -	**(أَنْتُنَّ) تـفْعَلْـنَ**
De (m.)	- ونَ يـ -	**(هُمْ) يـفْعَلـونَ**
De (f.)	- نَ يـ -	**(هُنَّ) يـفْعَلْنَ**

4.2 Negation af imperfektum المضارع

På standardarabisk negeres imperfektum ved at sætte لا direkte foran verbet, som det ses i følgende eksempler:

Han kan ikke sproget.	لا يَعْرِف اللُغَة.
Han arbejder ikke på hotellet.	لا يَعْمَل في الْفُنْدُق.
Vi vender ikke tilbage til Egypten.	لا نَرْجِع إلى مِصْر.

På standardarabisk findes der et interrogativt pronomen أ (ligesom هل), som ofte bruges ved negative spørgsmål:

Rejser I ikke til Libyen?	أَلا تُسافِرون إلى ليبيا؟
Giver du ham ikke penge?	ألا تُعطيهِ نُقوداً؟

Kapitel 5

5.1 Adverbier

فِعْلاً	دائِماً	عَفْواً	شُكْراً
أَحْياناً	جِدًّا	كَثيراً	أَيْضاً

Ovenstående ord deler alle den grammatiske endelse تنوين الفتح/ fatha-nunation, og er eksempler på adverbier. En af hovedfunktionerne med denne endelse er at lave et nomen eller adjektiv til et adverbium, dvs. et ord, der modificerer verbets betydning.

De fleste adverbier, som ender med تنوين الفتح/ fatha-nunation, skrives med اً- . I normale, uvokaliserede tekster, skrives ً ikke – det vil sige, at der kun står ا, som f.eks. دائما eller جدا. Når du ved dette, er det nemmere at genkende adverbierne i en tekst: se efter ord, som ender på ا . Hvis det ikke er egennavne, skal de med al sandsynlighed læses som تنوين الفتح/ fatha-nunation. Der er få adverbier, der ender på ة – husk her, at ة ikke tager اً- , men ً skrives direkte på ة .

Adverbiernes placering i en sætning er forholdsvis fleksibel, men de kommer som oftest sidst i sætningen:

يحبها جدا Han elsker hende meget	تقول دائما... Hun siger altid...	زوجة منصور تعمل كثيرا Mansours kone arbejder altid

Adverbierne أيضا og دائما og فعلا kan adskille subjekt og prædikat i nominalsætninger:

أنا تعبانة أيضا	*eller*	أنا أيضا تعبانة
هم مشغولون فعلا	*eller*	هم فعلا مشغولون

Til gengæld skal adverbiet جدا på standardarabisk ***altid*** følge det adjektiv, det beskriver:

هي عطشانة جدا	نحن مشغولون جدا!

5.2 Substantiv-adjektivforbindelser – الاسم + الصفة

Substantiv-adjektivforbindelser og nominalsætninger ligner hinanden meget på standardarabisk, og man kan nemt komme til at forveksle dem. Det er kun en bestemt artikel, der adskiller de to:

صف كبير En stor klasse	الصف الكبير Den store klasse	الصف كبير Klassen er stor
مدينة كبيرة En stor by	المدينة الكبيرة Den store by	المدينة كبيرة Byen er stor

Første spalte til højre indeholder nominalsætninger, midterste spalte er bestemte substantiv-adjektivforbindelser, mens den sidste spalte er ubestemte substantiv-adjektivforbindelser. Bemærk placeringen af den bestemte artikel i de forskellige eksempler.

Husk, at det er BEGGE ord i substantiv-adjektivforbindelsen, der skal have bestemt artikel, hvis den er bestemt, ligesom begge ord skal skrives uden bestemt artikel for at substantiv-adjektivforbindelsen er ubestemt.

Husk også, at possessive pronomenssuffikser gør et ord bestemt – selvom, der ikke er nogen bestemt artikel. F.eks er مدينتنا، صديقها، أقاربي alle bestemte. I en substantiv-adjektivforbindelse vil adjektivet, der beskriver dem, derfor skulle have bestemt artikel:

Vores smukke by	مَدينَتُنا الجَميلَة
Mine palæstinensiske slægtninge	أَقارِبي الفِلِسْطينِيّون
Hendes egyptiske ven	صَديقُها المِصْريّ

5.3 Demonstrative pronominer هذا وهذه

De demonstrative pronominer هذا og هذه bruges både i sætninger (*Dette er* ...) og fraser (*Dette/denne....*):

Dette er en skole	١. هذه مدرسة
Denne skole	٢. هذه المدرسة
Dette er skolen	٣. هذه هي المدرسة

Eksempel 1 og 3 ovenfor er sætninger, mens eksempel 2 er en frase. Lær disse tre eksempler udenad og brug dem som modeller.

(a) sætning 1 ovenfor repræsenterer konstruktionen *Dette er en...* Andre eksempler:

هذه صورة قديمة *Dette er et gammelt billede*	هذا بيت جميل *Dette er et smukt hus*	هذه طائرة جديدة *Dette er et nyt fly*	هذا اسم عربي *Dette er et arabisk navn*

(b) هذا\هذه efterfulgt af et bestemt nomen, er ofte en frase, *Dette/denne...* Andre eksempler:

هذه البنت *Denne pige*	هذا الصيف *Denne sommer*	هذه الجامعة *Dette universitet*	هذا الفصل *Denne time*

(c) Sætning 3 repræsenterer konstruktionen *Dette er den/de...* Andre eksempler:

هذا هو صف اللغة العربية *Dette er arabiskklassen*	هذه هي الأمم المتحدة *Dette er De forenede nationer*	هذا هو الصف الأول *Dette er den første time*

Kapitel 6

6.1 Verbalnomen – المصدر

På arabisk har man ikke infinitiv (*at spise, at, gå, at* se) på samme måde, som vi har infinitiv på dansk. Man kan dog udtrykke infinitiv på flere forskellige måder på arabisk, og en af disse er ved brug af et verbalnomen. Et verbalnomen er, som ordet indikerer, et nomen med en verbal betydning. Dvs. grammatisk fungerer det som et substantiv, men det oversættes som oftest enten med en infinitiv eller med et verbum.

Verbalnominer er stort set altid bestemte, enten på grund af bestemt artikel, eller også i kraft af at være første led af idafa.

Alle verber har deres eget verbalnomen. Nogle verbalnominer følger et bestemt mønster, mens andre er uregelmæssige. Jo flere verber du lærer, jo nemmere er det at gennemskue, hvordan verbalnomenet ser ud.

Verbalnominer bruges normalt:

- efter et bøjet verbum, med infinitiv eller verbal betydning.
- i abstrakt betydning.

Nedenfor finder du et par eksempler på brug af verbalnominer. Bemærk at alle verbalnominerne er bestemte, men i eksempel (3) og (4) har de ikke bestemt artikel, da de indgår i idafa.

At sove på gulvet er svært.	النَّوْم على الأَرْض صَعْب.
Jeg spiser aftensmad inden jeg tager på arbejde.	أَتَناوَل وَجْبَة العَشاء قَبْل الذَّهاب إلى الْعَمَل.
Han vil gerne læse til ingeniør.	يُريد دراسة الْهَنْدَسَة.
Jeg kan lide at besøge familien.	أُحِبّ زِيارَة الْعائِلَة.

6.2 Konnektorer – أدوات الربط

For at	لِـ
Fordi	لِأَنَّ
På grund af	بِسَبَب

Der er tre måder at besvare et 'hvorfor?' spørgsmål. Selvom betydningen af ovenstående tre konnektorer umiddelbart er ret ens, er deres grammatiske brug meget forskellig.

1) لـ + verbum i præsens/ verbalnomen – ***for at***

لـ bruges til at udtrykke en årsag eller hensigt med at gøre et eller andet, og svarer til det danske *for at*. لـ efterfølges af et verbalnomen eller et verbum bøjet i imperfektum (subjunktiv). Begge

konstruktioner betyder det samme, men verbalnomenet har en lidt mere formel tone end verbet bøjet i imperfektum.
De følgende tre eksempler betyder alle det samme:

Jeg læser for at forstå lektionen.	أَقْرَأ لِأَفْهَمَ الدَّرْس.	أَقْرَأ لِفَهْم الدَّرْس.
Hun arbejder for at realisere sine drømme.	تَعْمَل لِتُحَقِّق أَحْلامَها	تَعْمَل لِتَحْقيق أَحْلامِها.
Han rejser til Marokko for at besøge sin ven.	يُسافِر إلى الْمَغرِب لِيَزورَ صَديقَهُ	يُسافِر إلى الْمَغْرِب لِزِيارَة صَديقِهِ.

2) بسبب + nomen – *på grund af*

Ordet بسبب består af præpositionen بـ og substantivet سبب (årsag, grund). Det efterfølges af et nomen eller en substantiv-adjektivforbindelse:

De arbejder i firmaet på grund af pengene.	يَعْمَلون في الشَّرِكَة بِسَبَب الْمال.
Han køber huset på grund af haven.	يَشْتَري الْبَيْت بِسَبَب الْحَديقَة.

HUSK! Der kan ikke komme en sætning efter بسبب .

3) لأَنّ + nominalsætning – *fordi*

لأَنّ bruges til at give en forklaring, der kræver en hel sætning. Efter denne konnektor skal der altid komme en nominalsætning:

Jeg ser tv-serier, fordi de er underholdende.	أُشاهِد الْمُسَلْسَلات لِأَنَّها مُسَلِّيَة.
Han spiser mandler, fordi de er lækre.	يَأْكُل اللوز لِأَنَّهُ لَذيذ.

BEMÆRK: Hvis nominalsætningen, der følger لأَنّ begynder med et pronomen, skal pronomenet sættes direkte på لأَنّ som et pronomenssuffiks.
Nedenfor følger et skema med لأَنّ bøjet med alle pronomenssuffikser:

1. sing.	Fordi jeg	لِأَنّي / لِأَنَّني
2. sing. mask.	Fordi du	لِأَنَّكَ
2. sing. fem.	Fordi du	لِأَنَّكِ
3. sing. mask.	Fordi han	لِأَنَّهُ
3. sing. fem.	Fordi hun	لِأَنَّها
2. dual.	Fordi I to	لِأَنَّكُما
3. dual. mask.	Fordi de to	لِأَنَّهُما
3. dual. fem.	Fordi de to	لِأَنَّهُما
1. plur.	Fordi vi	لِأَنَّنا
2. plur. mask.	Fordi I	لِأَنَّكُمْ
2. plur. fem.	Fordi I	لِأَنَّكُنَّ
3. plur. mask.	Fordi de	لِأَنَّهُمْ
3. plur. fem.	Fordi de	لِأَنَّهُنَّ

6.3 Bøjning af verber i perfektum – الماضي

Perfektum forstås i den arabiske grammatikverden som datid (*f.eks, han gik, de spiste*), men kan til tider også oversættes med før nutid (*f.eks hun har spist, jeg har lavet lektier*). Perfektum dannes ved, at man tilføjer et suffiks på ordets stamme. Suffikset er det samme for alle rødder, uanset om de er stærke eller svage.

Verbet *at gå* bøjet i perfektum:

Betydning	Bøjningssuffiks	Arabisk
Jeg gik	ـْ تُ	ذَهَبْتُ
Du gik (m.)	ـْ تَ	ذَهَبْتَ
Du gik (f.)	ـْ تِ	ذَهَبْتِ
Han gik	ـَ	ذَهَبَ
Hun gik	ـَ تْ	ذَهَبَتْ
I [to] gik (m.+f.)	ـْ تُما	ذَهَبْتُما
De [to] gik (m.)	ـ ـا	ذَهَبا
De [to] gik (f.)	ـ تا	ذَهَبَتا
Vi gik	ـْ نا	ذَهَبْنا
I gik (m.)	ـْ تُمْ	ذَهَبْتُم
I gik (f.)	ـْ تُنَّ	ذَهَبْتــُنَّ
De gik (m.)	ـْ وا	ذَهَبوا
De gik (f.)	ـْ نَ	ذَهَبْـنَ

HUSK! 3. person maskulinum pluralis ender på وا, men alif er stumt, så bøjningssuffikset udtales bare som et langt *u*.

6.4 Negation af perfektum

Når man skal negere perfektum, kan man enten bruge ovenstående perfektumbøjning, og sætte et ما foran, eller man kan bruge negationen لم + imperfektum jussiv. Den sidstnævnte er den hyppigst anvendte. Den kan også virke forvirrende, i det man bøjer verbet i imperfektum, som vi normalt bruger om handlinger, der foregår i nutid.

Negation af perfektum med ما	**Negation af perfektum med لم + jussiv**
ما أَكَلوا الْغَداء في الْمَطْعَم. *De spiste ikke middagsmad på restauranten.*	لم يَأْكُلوا الْغَداء في الْـمَطْعَم. *De spiste ikke middagsmad på restauranten*
ما رَجَعَتْ إلى الْعاصِمَة. *Hun vendte ikke tilbage til hovedstaden.*	لم تَرْجِعْ إلي الْعاصِمة. *Hun vendte ikke tilbage til hovedstaden.*

Kapitel 7

7.1 Hjælpeverbet كان

Hjælpeverbet كان kan bruges til at sætte nominalsætninger i perfektum (datid). Det kan også bruges, bøjet i perfektum, som hjælpeverbum direkte efterfulgt af et andet verbum, hvormed de to verber tilsammen giver en forstærket perfektiv betydning.

Grammatisk hører كان til en gruppe af verber, der går under betegnelsen كان og hendes søstre - كان وأخواتها, hvilket er en gruppe af verber, der tager prædikat i akkusativ.

Derudover har كان det, man kalder en hul rod – dvs. dens midterste rodbogstav er en vokal. Hvis en rod har en eller flere vokaler, betegner man overordnet roden som svag, da vokalerne, under visse forudsætninger, bliver forkortet. Med andre ord, kan man også kalde svage rødder for uregelmæssige. Hjælpeverbet كان opfører sig regelmæssigt i imperfektum, mens dets svaghed viser sig, når det bøjes i perfektum. Se skema over perfektumbøjningen længere nede.

Eksempler på sætninger med كان:

كُنْتُ مُتْعِبَة Jeg var træt	أنا مُتْعِبَة Jeg er træt
كانَتْ مُهَنْدِسَة Hun var ingeniør	هي مُهَنْدِسَة Hun er ingeniør
كُنّا نَسْكُن في مَدينَة الْمَنامَة Vi boede i Al-Manama	نَسْكُن في مَدينَة الْمَنامَة Vi bor i Al-Manama

Bøjning af كان i perfektum:

Jeg var	كُنْتُ
Du var (m.)	كُنْتَ
Du var (f.)	كُنْتِ
Han var	كانَ
Hun var	كانَتْ
I to var	كُنْتُما
De to var (m.)	كانا
De to var (f.)	كانَتا
Vi var	كُنّا
I var (m.)	كُنْتُم
I var (f.)	كُنْتُنَّ
De var (m.)	كانوا
De var (f.)	كُنَّ

7.2 Præpositionerne عند، مع، لـ + pronomensuffiks – At have

لي	عندي	معي
لَكَ	عندك	معك
لَكِ	عندك	معك
لَهُ	عنده	معه
لَها	عندها	معها
لَكُما	عندكما	معكما
لَهُما	عندهما	معهما
لَهُما	عندهما	معهما
لَنا	عندنا	معنا
لَكُم	عندكم	معكم
لَكُنَّ	عندكن	معكن
لَهُمْ	عندهم	معهم
لَهُنَّ	عندهن	معهن

Som betydningen af مع hentyder, indikerer مع + suffiks fysisk besiddelse af noget;
معك؟ --> *Har du .... på dig/med dig?*

Betydningen af عند og لـ overlapper hinanden på talt arabisk, men de har en lille betydningsforskel på formelt arabisk: لـ bruges til at beskrive menneskelige relationer eller besiddelse af meget abstrakte ting, som man ikke fysisk kan besidde (f.eks en fortid eller fremtid), mens عند bruges om direkte besiddelse. Nogle vil også bruge عند til menneskelige relationer.

Han/hun har ...	لَها أَصْدِقاء كَثيرون Hun har mange venner	مَنْصور لَهُ ثَلاثَة إِخْوَة Mansour har tre brødre
Har du...?	عِنْدَك سَيَّارة؟ Har du en bil	عِنْدَك حاسوب في الْبَيْت؟ Har du en computer hjemme?

Kapitel 8

8.1 Rødder og former – الجذر والوزن

Du har måske bemærket, at ord, der ligner hinanden betydningsmæssigt, ofte også ligner hinanden fysisk, idet de deler den samme gruppe af konsonanter:

كتب/يكتب، الكتابة، مكتب ج. مكاتب، مكتبة ج. مكتبات، كتاب ج. كتب

Ovenstående ord deler de samme tre konsonanter ك – ت – ب. Den gruppe af konsonanter udgør tilsammen det, man kalder roden. Roden er ikke et ord, men en gruppe konsonanter – oftest tre, men i sjældne tilfælde også to eller fire. En af konsonanterne i en rod kan også være و eller ي. Det kan aldrig være ا, men derimod kan det godt være ء, som i roden ق – ر – ء. Konsonanternes rækkefølge er afgørende for bestemmelsen af roden.

For at finde frem til en rod, skal du se efter tre konsonanter:

أكبر	وزارة	بارد	مثل	دخول	Ord
ك – ب – ر	و – ز - ر	ب – ر - د	م – ث - ل	د – خ - ل	Rod

Ovenstående ord er forholdsvis enkle, da de kun indeholder tre konsonanter. Men hvad gør man, hvis der er flere end tre konsonanter i et ord?

الإقْتِصاد	يَلْتَحِق	مُسْتَقْبِل	مَشْغول

Først fjerner man eventuelle præ- eller suffikser og الـ. Dernæst skal du se efter lange vokaler, særligt alif, og konsonanterne م، ن، س، ت. Disse bogstaver er som oftest ikke en del af roden, men er en del af ordets form (eller mønster), som vi skal se på senere. Sletter man disse bogstaver fra ovenstående ord, får man:

الاقتصاد	يلتحق	مستقبل	مشغول
ق – ص – د	ل – ح – ق	ق – ب – ل	ش – غ - ل

Nogle gange er der kun to konsonanter, og det kan skyldes, at roden er det man kalder en *gemineret rod*, dvs., at den anden konsonant i roden er fordoblet med et shadda, som i roden for en onkel عمّ, hvor roden er ع – م – م. Både første, andet og tredje bogstav i roden kan være en vokal, og i så tilfælde, vil ord, dannet fra den rod, opføre sig uregelmæssigt. Det medfører bl.a, at roden kan være svær at gennemskue i disse ord.

Der er to årsager til, at det er nyttigt at kunne finde frem til et ords rod. For det første fordi, hvis du kender grundbetydningen af en rod, kan det hjælpe til at du kan gætte betydningen af nye ord, der deler rod med ord, du allerede kender. For det andet fordi størstedelen af alle arabiske ordbøger og synonymordbøger ikke angiver ord alfabetisk, men derimod efter roden.

8.2 Tallene 1-10

Brugt sammen med ord i maskulinum		**Brugt sammen med ord i femininum**
صِفْر	٠	صِفْر
واحِد	١	واحِدَة
إثنان	٢	إثْنَتانِ
ثَلاثَة	٣	ثَلاث
أَرْبَعَة	٤	أَرْبَع
خَمْسَة	٥	خَمْس
سِتَّة	٦	سِتّ
سَبْعَة	٧	سَبْع
ثَمانِيَة	٨	ثَمان
تِسْعَة	٩	تِسْع
عَشْرَة	١٠	عَشْر

Tallene 1-2
Disse to tal er som oftest implicitte. Bruger man dem eksplicit, fungerer de som adjektiver og skal derfor efterstilles det talte:

وصل طالب واحد *(kun) én elev ankom*	زارني مرة واحدة *Han besøgte mig (kun) én gang*
عِنْدي كِتابانِ إثنان *Jeg har to bøger*	شاهدت بنتين إثنتين *Jeg så (kun) to piger*

Da substantiver og adjektiver bøjes i dualis (ved at sætte ان/ين bag på), er det yderst sjældent, at man vælger at tilføje tallet to.

Tallene 3-10
Tallene 3-10 efterfølges af et ubestemt nomen i pluralis. Tallets køn afgøres af nomenets køn **i singularis.** Er nomenet maskulinum i singularis, skal tallet være femininum:

خمسة رجال *fem mænd*	رجل (sing.)

Er nomenet femininum, skal tallet være maskulinum:

خمْس بنات *fem piger*	بنت (sing.)

Tallene 3-10 tager idafa, hvilket bevirker, at ة udtales, når det talte er maskulinum.

Kapitel 9

9.1 Negation af nominalsætninger med ليس

Når man skal negere sætninger, der ikke indeholder et verbum, bruger man negationen ليس. Selvom det bruges til at negere en nutidig handling, og oversættes med *ikke*, bøjes det som et verbum i perfektum.

Da ليس's rod er det, man kalder hul, opfører ليس sig uregelmæssigt. Nedenfor finder du en komplet bøjning af ليس.

Grammatisk er ليس en af كان's søstre, dvs. den tager prædikat i akkusativ (ender på ـًا – ved ubestemt prædikat), hvilket altid markeres i skrift, men sjældent udtales i normal tale.

Når man bruger ليس til at negere en nominalsætning, så skal ليس kongruere med subjektet i nominalsætningen. Der er dog en undtagelse, og det er, hvis prædikatet er foranstillet. I så tilfælde er det ikke nødvendigt at bøje ليس efter subjektet, da det kan opfattes som om, det negerer hele sætningen: ليس هناك بنات في الصف.

Eksempler på nominalsætninger med og uden negation:

Familien er ikke fattig	الْعائِلَة لَيْسَتْ وفَقيرَة	*Familien er fattig*	الْعائِلَة فَقيرَة
Mansour er ikke egypter	مَنْصور لَيْسَ مصريا	*Mansour er egypter*	مَنْصور مصري
Vi er ikke på hotellet	لَسْنا في الْفُنْدُق	*Vi er på hotellet.*	نَحْنُ في الْفُنْدُق
Jeg er ikke glad	لَسْتُ مَسْرور	*Jeg er glad*	أنا مَسْرور

Ligesom i verbalsætninger, er ordstillingen forholdsvis fleksibel. Man vælger med andre ord selv, om man vil sætte subjektet eller ليس først.

Jeg er ikke	لَسْتُ	أنا
Du (m.) er ikke	لَسْتَ	أنت
Du (f.) er ikke	لَسْتِ	أنت
Han er ikke	لَيْسَ	هو
Hun er ikke	لَيْسَتْ	هي
I to (m., f.) er ikke	لَسْتُما	أنتما
De to (m.) er ikke	لَيْسا	هما
De to (f.) er ikke	لَيْسَتا	هما
Vi er ikke	لَسْنا	نحن
I (m.) er ikke	لَسْتُم	أنتم
I (f.) er ikke	لَسْتُـنَّ	أنتن
De (M.) er ikke	لَيْسوا	هم
De (f.) er ikke	لَسْنَ	هن

Kapitel 10

10.1 Modus – subjunktiv – المضارع المنصوب

Modus i arabisk grammatik er en verbalbøjningskategori, og det anvendes kun ved verber bøjet i imperfektum. Modus har ingen reel indflydelse på verbets betydning. Der findes tre forskellige modi på arabisk; *indikativ, subjunktiv* og *jussiv.*

Modus kan være markeret med et **diakritisk tegn** i enden af verbet (sukun, fatha eller damma), eller også **ved bortfald af ن** ved de lange former (markeret med rød i skemaet nedenfor). Ved verber med svage rødder kan modus forårsage, at den lange vokal i roden bortfalder og erstattes med en kort vokal i stedet.

Vi arbejder her med en forenklet form for modus, hvilket vil sige, at vi ikke skal lære om de diakritiske tegn, men kun fokusere på de lange former, og senere hen også modus påvirkning på svage rødder.

Vi har allerede været igennem *indikativ*, som på arabisk kaldes المضارع المرفوع. Den modus vi skal se på nu, er den man kalder *subjunktiv* eller المضارع المنصوب. Man bruger den på verber, der kommer efter konnektorerne لـ og أنْ samt efter futurumsnegationen لن.

Eksempler på brug af subjunktiv:

De ønsker at spise.	يريدون أنْ يَأْكُلوا.
De (to) besøger ambassaden for at få visum.	يَزوران السِّفارَة لِيَحْصُلا على التَّأْشيرَة.
I kommer ikke til at forstå denne bog fordi den er svær.	لن تَفْهَموا هذا الْكِتاب لِأَنَّهُ صَعب.

Verbet 'at skrive' bøjet i subjunktiv:

Jeg skriver	أَكْتُب	أنا
Du skriver (m.)	تَكْتُب	أنتَ
Du skriver (f.)	تَكْتُبي	أنتِ
Han skriver	يَكْتُب	هو
Hun skriver	تَكْتُب	هي
I to skriver	تَكْتُبا	أنتما
De to skriver (m.)	يَكْتُبا	هما
De to skriver (f.)	تَكْتُبا	هما
Vi skriver	نَكْتُب	نحن
I skriver (m.)	تَكْتُبوا	أنتم
I skriver (f.)	تَكْتُبْنَ	أنتن
De skriver (m.)	يَكْتُبوا	هم
De skriver (f.)	يَكْتُبْنَ	هن

10.2 Objektsuffikser – ضمائر النصب

Du har allerede lært om de personlige pronominer (أنا، أنت، هي) og de possessive pronominer (ـي، ـك، ـها). Den sidste gruppe pronominer er dem, der fungerer som objekter, og suffigeres - dvs. sættes bag på - verber; يُعْطيه الموز, شاهَدني أمس.

Nedenfor er et skema over objektsuffikserne og, som du kan se, ligner de til en forveksling de possessive pronomenssuffikser.

Mig	- ـني
Dig (m.)	- ـكَ
Dig (f.)	- ـكِ
Ham, det, den	- ـهُ
Hende, det, den, dem	- ـها
Jer [to]	- ـكما
Dem [to] (m.)	- ـهما
Dem [to] (f.)	- ـهما
Os	- ـنا
Jer (m.)	- ـكُمْ
Jer (f.)	- ـكُنَّ
Dem (m.)	- ـهُمْ
Dem (f.)	- ـهُنَّ

Eksempler:

Mine familiemedlemmer huskede mig	أَقارِبي تَذَكَّروني
Vil I gerne læse den/det?	هَلْ تُريدون أَنْ تَقْرَؤُوهُ؟

Kapitel 11

11.1 Tallene 11-99

Tallene 11-99 efterfølges af et ubestemt nomen i singularis akkusativ, og de kan ikke bøjes (undtagen 12). Både enere og tiere vokaliseres med fatha-udlyd.

Tallene 11-19:

Brugt med maskulinum		**Brugt med femininum**
أَحَد عَشَرَ وَلَداً	١١	إِحْدى عَشْرَةَ بنتاً
إِثْنا/إِثْني عَشَرَ وَلَداً	١٢	إِثْنَتا/إِثْنَتَيْ عَشْرَةَ بِنْتاً
ثَلاثَة عَشَرَ وَلَداً	١٣	ثَلاثَ عَشْرَةَ بِنْتاً
أَرْبَعَةَ عَشَرَ وَلَداً	١٤	أَرْبَعَ عَشْرَةً بِنْتاً
خَمْسَةَ عَشَرَ وَلَداً	١٥	خَمْسَ عَشْرَةَ بِنْتاً
سِتَّةَ عَشَرَ وَلَداً	١٦	سِتَّ عَشْرَةَ بِنْتًا
سَبْعَةَ عَشَرَ وَلَداً	١٧	سَبْعَ عَشْرَةَ بِنْتاً
ثَمانِيَةَ عَشَرَ وَلَداً	١٨	ثَماني عَشْرَةَ بِنْتاً
تِسْعَةَ عَشَرَ وَلَداً	١٩	تِسْعَ عَشْرَةَ بِنْتاً

Tallene 20-90:

٢٠	عِشْرون/عِشْرين ولدا/بنتا
٣٠	ثَلاثونَ/ثَلاثيَن ولدا/بنتا
٤٠	أَرْبَعونَ/أَرْبعينَ ولدا/بنتا
٥٠	خَمْسونَ/خَمْسينَ ولدا/بنتا
٦٠	سِتّون/سِتّين ولدا/ بنتا
٧٠	سَبَعونَ/سَبَعينَ ولدا/ بنت
٨٠	ثَمَنونَ/ثَمَنينَ ولدا/ بنت
٩٠	تِسْعَونَ/تِسْعيَن ولدا/ بنت

Ligesom med tallene 11-19, er der omvendt kongruens i køn mellem det talte og enerne, mens tierne forbliver uforandret ved 20-99.

Eksempler:

خَمْسَة وَعِشْرون وَلَدًا *25 drenge*	خَمْس وَعِشْرون بِنْتًا *25 piger*
تِسْعَة وَثَمَنون بَيْتًا *89 huse*	تِسْع وَثَمَنون شَقَّة *89 lejligheder*

Kapitel 12

12.1 Superlativ – أفعل التفضيل

Eksempler på superlativ: أَحْسَن فَصْل   أَصْعَب قَرار   آخِر مَرَّة

Det superlative adjektiv, kaldet أفعل التفضيل efter dens وزن/mønster, dannes ud fra et adjektiv, ved at at sætte dets rodbogstaver ind i mønstret أَفْعَل.

Skema over forskellige adjektiver og deres superlativform:

بارد --- أَبْرَد	جميل --- أَجْمَل	حسن --- أَحْسَن
صغير --- أَصْغَر	كبير --- أَكْبَر	حارّ --- أَحَرّ
قليل --- أَقَلّ	قريب --- أَقْرَب	بعيد --- أَبْعَد
طويل --- أَطْوَل	قصير --- أَقْصَر	كثير --- أَكْثَر
جديد --- أَجَدّ	سهل --- أَسْهَل	صعب --- أَصْعَب
واسع --- أَوْسَع	عالي --- أَعْلى	قديم --- أَقْدَم

Dette er en fast form, der ***ikke*** kan tage ة - også selvom det beskriver et nomen i femininum. Bemærk, at ordene for *første* og *sidste*, er uregelmæssige, og hedder

آخِر	أَوَّل

Superlativ-mønstret kan også bruges til at danne superlativfraser, som nogle af dem ovenfor. I sådanne tilfælde opfører adjektivet sig som et nomen og danner idafa med et ubestemt nomen:

Den flinkeste mand	أَطْيَب رجل
Den sødeste kvinde	أَلْطَف إمرأة
Den mærkeligste film	أَغْرَب فيلم

Det vigtigste at huske på ved denne måde at lave superlativ er, at selvom dens danske tilsvarende er bestemt, er den altid ubestemt på arabisk. Når den indgår i en sætning, opfører den sig ligesom et ubestemt nomen, og optræder ofte i nominalsætninger:

آخِر فيلم شاهدناه كان جيدا Den sidste film, vi så, var god	القاهرة أكبر مدينة مصرية Cairo er den største egyptiske by

Bemærk, at i den første sætning er adjektivet مصرية ubestemt, fordi det ligger sig til den ubestemte frase أكبر مدينة. I den anden sætning er det ikke et adjektiv, men en sætning, der beskriver superlativfrasen آخِر فيلم.

12.2 Futurum - المستقبل

Futurum på arabisk dannes ved, at man præfigerer præfikset سـ eller سوف på et verbum i imperfektum المضارع. Hvis man f.eks vil danne fremtid af يسافر *han rejser,* sætter man سـ/سوف foran, og så får man سيسافر / سوف يسافر.

Oversigt over bøjning af futurum:

Jeg ...	سَأَفْعَل / سَوْفَ أَفْعَل
Du (m.) ...	سَتَفْعَل / سَوْفَ تَفْعَل
Du (f.) ...	سَتَفْعَلينَ / سوف تَفْعَلينَ
Han ...	سَيَفْعَل / سوف يَفْعَل
Hun ...	سَتَفْعَل / سوف تَفْعَل
I [to] (m.+f.) ...	سَتَفْعَلانِ / سوف تَفْعَلانِ
De [to] (m.) ...	سَيَفْعَلانِ / سوف يَفْعَلانِ
De [to] (f.) ...	سَتَفْعَلانِ / سوف تَفْعَلانِ
Vi ...	سَنَفْعَل / سوف نَفْعَل
I (m.) ...	سَتَفْعَلونَ / سوف تَفْعَلونَ
I (f.) ...	سَتَفْعَلْنَ / سوف تَفْعَلْنَ
De (m.) ...	سَيَفْعَلونَ / سوف يَفْعَلونَ
De (f.) ...	سَيَفْعَلْنَ / سوف يَفْعَلْنَ

12.3 Negation af futurum

Når man skal negere futurum skal man bruge futurumsnegationen لن efterfulgt af et verbum bøjet i subjunktiv المضارع المنصوب (se evt. punkt 10.1 for oversigt over subjunktiv).

Kapitel 13

13.1 Konnektoren أَنّ

Jeg mente, *at der var mange muligheder for succes.*	ظننت أنّ فرص النجاح كثيرة.

Den arabiske ækvivalent til det danske *at*[1], er أَنّ. På dansk kan man tit undlade at bruge *at*, hvilket man ikke kan på arabisk.

Udover verbet ظنّ, kan de følgende verber tage أنّ:

أَعْرِف أَنَّ الْحُصول عَلى الدُّكْتوراه سَيَأْخُذ ٥ سَنَوات. *Jeg ved, at det vil tage fem år at få en doktorgrad.*	**يعرف أنّ**

قَرَأْتُ أَنَّ فُرَص الْعَمَل كَثيرَة في الإمارات. *Jeg har læst, at jobmulighederne er mange i Emiraterne.*	**قرأ أنّ**

يَشْعُر بِأَنَّ والِدَهُ لا يُشَجِّعُهُ عَلى دِراسَة الْأَدَب. *Han føler, at hans far ikke bakker ham op i at læse litteratur.*	**شعر بأنّ**

فَهِمَتْ أَنَّ الْعَوْدَة إلى بَلَدِها تَعْني اِنْقِطاع الْعَلاقَة. *Hun forstod, at dét at vende tilbage til sit hjemland betyder brud af forholdet.*	**فهم أنّ**

لَمْ نَتَذَكَّر أَنَّ الإمْتِحان الْيَوْم!!! *Vi har ikke husket, at eksamenen er i dag!!!*	**تذكّر أنّ**

الطَّقْس مُثَلِّج وَهَذا يَعْني أَنَّ الطّائرَة سَتَتَأَخَّر. *Det er frostvejr, og det betyder, at flyet bliver forsinket.*	**يعني أنّ**

هَلْ شَعَرْت بِالْوِحْدَة عِنْدَما عَلَمْت أَنَّها لَنْ تَرْجِع؟ *Følte du ensomhed, da du fandt ud af, at hun ikke kommer tilbage?*	**علم أنّ**

Bemærk, at verbet قال altid tager إنّ:

الْجَرائِد تَقول إنَّ الطَّقْس سَيَبْقى بارِدًا لِعِدَّة أَيام. *Aviserne siger, at vejret forbliver koldt i adskillige dage.*	**قال إنّ**

[1]Ikke det samme som *at* ved infinitiv (f.eks *at spise, at skrive, at tale*)

Grammatisk fungerer أنّ ligesom لأنّ, hvilket vil sige, at der altid skal følge en nominalsætning جملة اسمية efter dem. Denne nominalsætning kan godt begynde med et suffigeret pronomen. Det følgende skema viser en oversigt over أنّ med suffigerede pronominer:

At jeg ...	أنّي	أنّ + أنا =
At du (m.) ...	أنّكَ	أنّ + أنت =
At du (f.) ...	أنّكِ	أنّ + أنت =
At han ...	أنّه	أنّ + هو =
At hun ...	أنّها	أنّ + هي =
At I to ...	أنّكما	أنّ + أنتما =
At de to (m.+f./m.+m.) ...	أنّهما	أنّ +هما =
At de to (f.+f.) ...	أنّهما	أنّ + هما =
At vi ...	أنّنا	أنّ + نحن =
At I (m.)	أنّكم	أنّ + أنتم =
At I (f.)	أنّكنَّ	أنّ + أنتن =
At de (m.) ...	أنّهم	أنّ + هم =
At de (f.)	أنّهنَّ	أنّ + هنّ =

I tryk har أنّ sjældent shadda og ligner derfor til en forveksling أنْ. Der forskel på deres udtale og brug. Efter أنْ kommer der altid et verbum, mens der kommer en nominalsætning efter أنّ. Der er nogle verber, der tager أنّ, og andre, der tager أنْ. Nedenfor finder du en liste over hyppigt brugte verber, inddelt efter om de tager أنْ eller أنَّ:

أنّ + جملة اسمية	أنْ + جملة فعلية
ظنّ أنّ عرف أنّ قرأ أنّ علم أنّ شعر بأنّ/شعر أنّ تذكّر أنّ كتب أنّ فهم أنّ (هذا) يعني أنّ	أراد أنْ استطاع أنْ رغب أنْ رفض أنْ يحب أنْ قرر أنْ شجع على أنْ يمكن أنْ

Eksempler på sætninger med أنْ:

Jeg ville gerne blive sammen med dem.	أَرَدْتُ أَنْ أَبْقى مَعِهِم.
Jeg har lyst til at spise et æble.	أَرْغَب في أَنْ آكل تُفاحة.
Vi afviste at bo ved siden af stationen.	رَفَضْنا أَنْ نَعيش بِجانِب الْمَحَطَّة.

Eleverne kan ikke lide at dumpe. Jeg kan (*det er muligt for mig*) at bære kufferten.	لا يُحِبّ الطّلّاب أنْ يَرْسَبوا. يُمْكِنُني أَنْ أَحْمَلَ الْحَقيبَة.

13.2 ما زال/ لا يزال - Stadigvæk

Det danske ord *stadig* eller *stadigvæk* oversættes på arabisk med et negeret verbum i enten perfektum eller imperfektum, og bøjes alt efter, hvem der er subjektet for handlingen. Det gør ingen forskel om man anvender verbet i perfektum eller imperfektum:

Jeg føler mig stadig ensom her.	ما زِلت أشعر بالوحدة هنا.
Jeg føler mig stadig ensom her.	لا أَزال أشعر بالوحدة.

Skema over bøjning af ما زال/ لا يزال:

لا أزال	ما زِلْتُ
لا تزال	ما زِلْتَ
لا تزالين	ما زِلْتِ
لا يزال	ما زالَ
لا تزال	ما زالَتْ
لا تزالان	ما زِلْتُما
لا يزالان	ما زالا
لا تزالان	ما زالَتا
لا نزال	ما زِلْنا
لا تزالون	ما زِلْتُم
لا تزلن	ما زِلْتُنَّ
لا يزالون	ما زالوا
لا يزلن	ما زِلْنَ

Bemærk, at ما زال opfører sig ligesom كان:

Jeg plejede at spille...	كنت ألعب كرة القدم
Jeg spiller stadig...	ما زلت ألعب كرة القدم
De plejede at udveksle...	كانوا يتبادلون الرسائل
De udveksler stadig...	ما زالوا يتبادلون الرسائل

Kapitel 14

14.1 Bestemt og ubestemt idafa

Følgende er eksempler på på idafa:

Soveværelset	غرفة النوم
Dagligstuen	غرفة المعيشة

Ovenstående fraser er bestemte. Men hvordan siger man *et soveværelse* og *mit soveværelse*?

Hvis man vil sige *mit soveværelse*, skal man være opmærksom på, at det kun er det sidste ord i en idafa, der kan være bestemt. Derfor må det possessive pronomensuffiks ي - vedhæftes i slutningen af idafa:

Mit soveværelse	غرفة نومي
Deres stue	غرفة معيشتهم

Måden man afgør hvorvidt en idafa er bestemt eller ubestemt, er altså ved at se på det sidste ord i idafa. Den er bestemt hvis sidste ord:

1) har bestemt artikel,
2) har pronomensuffiks eller
3) er et egennavn.

Sammenlign følgende ubestemte idafa med de bestemte foroven:

Et soveværelse	غرفة نوم
En dagligstue	غرفة معيشة

Da disse er ubestemte fraser, opfører de sig fuldstændigt som hvilket som helst andet pronomen. Tilføjer man eksempelvis adjektiver, skal disse naturligvis kongruere:

Jeg vil gerne have et stort soveværelse	أريد غرفة نوم كبيرة
Dette er en smuk stue	هذه غرفة معيشة جميلة

Adjektiverne كبيرة og جميلة står i femininum, da de modificerer غرفة. Husk (igen), at ة skal udtales på alle ord i idafa – ***undtagen det sidste ord.***

14.2 Nominalsætninger med foranstillet prædikat

Som oftest starter en nominalsætning med et subjekt. Nogle gange vælger man at foranstille prædikatet:

Der er en ny bil foran huset	أمام البيت سيارة جديدة
Der er grøntsager og frugt i køleskabet	في الثلاجة خضار وفواكه

Der er byttet om på leddene, fordi subjektet er ubestemt, og derfor ikke kan indlede nominalsætningen.

Bemærk, at præpositionen أمام både kan referere til geografiske/rumlige forhold, som i eksemplet ovenfor, såvel som abstrakte valg:

Der ligger mange muligheder for success foran mig.	أمامي فرص كثيرة للنجاح.
Vi har stadig fremtiden foran os.	المستقبل ما زال أمامنا.

HUSK! Denne type sætning negeres med ليس, og negationen skal placeres foran prædikatet. Vil man ændre denne type sætning til perfektum eller futurum, gøres det ved at sætte كان eller سيكون foran prædikatet.

Andre præpositioner:

Mellem, imellem	بَيْنَ
Under	تَحْتَ
Ved siden af	بِجانِبِ
Over, ovenover	فَوْقَ
Bag, bagved	وَراءَ

Kapitel 15

15.1 Relativpronominer og relativsætninger

1) Relativpronominer - الاسم الموصول:

	Maskulinum	Femininum
Singularis	الّذي	الّتي
Dualis	اللّذاني (مرفوع) اللّذين (منصوب)، مجرور	اللّتان (مرفوع)، اللّتين (منصوب)، مجرور
Pluralis	الّذين	اللّواتي/اللّاتي

Note: a) Af historiske årsager skrives nogle af pronominerne med to laam. Der er dog ingen forskel i udtalen.

Note: b) Pluralisformerne bruges kun til at beskrive mennesker.

2) Bestemte relativsætninger

Det relative pronomens rolle er at forbinde relativsætningen med ***antecedenten***, som kommer før relativsætningen. Det relative pronomen skal kongruere med antecedenten i køn, tal (og kasus):

Relativsætning	**Relativpronomen**	**Antecedent**
سبح svømmede	الذي som/der	الولد Drengen
من لبنان er fra Libanon	التي som/der	الكاتبة Forfatterinden

3) Det relative pronomen anvendes *kun*, når antecedenten er bestemt. Er antecedenten ubestemt, anvender man ikke et relativpronomen:

Bestemt antecedent	ساعدت الرجل الذي كسرت رجله Jeg hjalp mand***en***, hvis ben var brækket
Ubestemt antecedent	ساعدت رجلا كسرت رجله Jeg hjalp ***en*** mand, hvis ben var brækket

4) Relatoren – العائد
Relativsætningen skal ofte have tilføjet et suffigeret personligt pronomen. Dette kaldes en ***relator.*** Det suffigerede personlige pronomen refererer til *antecedenten*, og det oversættes ikke på dansk:

المرأة التي ساعدتـها Kvinden, som jeg hjalp [hende]

هذا هو الكتاب الذي سألت عنـــه Dette er bogen, som jeg spurgte om [den]

Ubestemte relativpronominer

a) De interrogative pronominer من؟ og ما؟ kan også fungere som ubestemte relativpronominer, i betydningen:

Den/dem/en som (bruges om mennesker)	مَن
Det som/hvad (bruges om alt andet end mennesker)	ما

De adskiller sig fra de bestemte relative pronominer, idet de aldrig har en eksplicit antecedent. Med andre ord, er de ubestemte relative pronominer både antecedent og relativpronomen:

وجدت من يتكلم العربية Jeg fandt en, som taler arabisk	هذا ما أكلت أمس Dette er hvad, jeg spiste i går

b) Når من og ما bruges som relativpronomen, kan man selv vælge, om man vil benytte relator:

هذا ما سمعناه	هذا ما سمعنا
Dette er hvad vi hørte [det]	Dette er hvad vi hørte

لا أعبد ما تعبدونه	لا أعبد ما تعبدون
Jeg tilbeder ikke det, I tilbeder [det]	Jeg tilbeder ikke det, I tilbeder

15.2 Conditionalis (betingelsessætninger) – الشرط

Der findes tre forskellige ord på arabisk for *hvis, om:* إذا ،لو og إنْ

إذا:

إذا er den mest anvendte partikel til at udtrykke '*hvis, om'*. Husk, at efter إذا skal der altid komme et verbum i perfektum الماضي uanset betydningen af sætning (perfektum, præsens eller futurum), og følgesætningen (hvis... så …) som regel indledes med فَـ.

Eksempler på إذا:

Hvis jeg består min studentereksamen, så vil jeg gerne ind på handelsskolen.	إذا نجحت في الثانوية العامة فأريد أنْ أدخل كلية التجارة.
Hvis vejret er godt, så tager jeg i klubben. Hvis det er regnvejr, så bliver jeg hjemme.	إذا كان الطقس جميلا فسأذهب إلى النادي. إذا كان ممطرا فسأبقى في البيت.

Mahas mor bliver vred, hvis hun kommer for sent hjem.	والدة مها تغضب إذا تأخرت في العودة إلى البيت.

إنْ :

Du kender allerede إنْ fra إنْ شاء الله, *om Gud vil*. Der kan enten komme et verbum i perfektum الماضي eller et verbum i jussiv المضارع المجزوم efter. Det bruges som oftest formelt, samt i ordsprog og udtryk.

لو:

Hvor إذا og إنْ udtrykker *realis*, dvs. situationer, der godt kan lade sig gøre, bruger man لو om situationer, man ikke forestiller sig kan lade sig gøre (*irrealis*), som f.eks *'Hvis jeg var dig...'*. Efter لو kommer der altid perfektum الماضي , og følgesætningen indledes med لـ fulgt af perfektum الماضي.

Eksempler på لو :

Hvis jeg var præsident, ville jeg hjælpe alle mennesker.	لو كنت الرئيس لَساعدت كل الناس.
Hvis jeg havde en million dollars, ville jeg rejse til alle verdens lande.	لو كان عندي مليون دولار لَسافرت إلى كل بلاد العالم

Kapitel 16

16.1 Komparativ – أفعل التفضيل

Komparativ og superlativ dannes begge ud fra mønstret أَفْعَل, f.eks:

سيأخذ عمي غرفتي لأنها أكبر	أنا أكبر هم	أحسن فصل بالنسبة لي

Mønstret أَفْعَل kan enten give superlativ eller komparativ, afhængig af, hvordan det bruges grammatisk.

Lad os se nærmere på, hvordan man kan se forskel på de to. De to følgende eksempler illustrerer de oftest anvendte grammatiske konstruktioner med أَفْعَل:

2. غرفتي أكبر من غرفة أخي	1. الخريف هو أحسن فصل
Mit værelse er større end min brors værelse	*Efterår er den bedste årstid*

Superlativ
Du har tidligere lært at danne superlativ, som vist i eksempel 1) ovenfor. Det er her vigtigt at huske på, at superlativ-betydningen opstår gennem brugen af أَفْعَل som et nomen, der står som første led af en ubestemt idafa (- selvom frasen er bestemt på dansk, er den ubestemt på arabisk). Med andre ord, kommer den ***før*** det ord, den siger noget om.

Komparativ
Når mønstret أَفْعَل fungerer som komparativ, indgår det som adjektivet i en substantiv-adjektiv forbindelse. Det vil sige, det følger det nomen, det beskriver, MEN – ***det kongruerer ikke i køn*** **med nomenet, det beskriver, men bevarer en fast form, uanset køn:**

Layla har mere frihed end Maha	ليلى عندها حرية أكثر من مها
Jeg vil gerne bo i en mindre by	أريد أن أسكن في مدينة أصغر

- Huskeregel til forskellen på komparativ og superlativ:

غرفة أكبر *Et større værelse*	أحسن فصل *Den bedste årstid*

Når mønstret أَفْعَل bruges til at sammenligne to ting, efterfølges det som regel af præpositionen مِن:

Cairo er større end Alexandria	مدينة القاهرة أكبر من مدينة الاسكندرية
Min skole er bedre end din skole	مدرستي أحسن من مدرستك
Jeg er højere end min søster	أنا أطول من أختي

...men man kan i nogle tilfælde også udtrykke sammenligning ved brug af en anden præposition:

Jeg kan bedre lide at sidde sammen med mine venner	أستمتع أكثر بالجلسة مع أصدقائي

16.2 Upersonlige udtryk: من الـ ...أنْ

Udtalelser, der er tiltænkt at blive accepteret uden modsigelser, bliver ofte dannet på en upersonlig måde for at gøre indholdet mere autoritativt. Den upersonlige konstruktion *Det er .... at*, som i fraserne *det er nødvendigt at, det er svært at* og *det er vigtigt at*, udtrykkes på arabisk ved hjælp af konstruktionen من الـ ...أنْ, hvor et adjektiv altid følger الـ:

من الممكن أنْ نبقى هنا ساعتين	من الصعب أنْ أنام بسبب الإمتحان
Det er muligt at blive her i to timer	*Det er svært at sove på grund af eksamenen*

Hvis man vil sætte fraserne i perfektum الماضي eller futurum المستقبل, tilføjer man enten كان eller سيكون. For at negere udtrykkene, brug ليس، لم يكُن og لن يكونَ:

Det var svært (for mig) at sove pga. eksamenen	كان من الصعب أنْ أنام بسبب الإمتحان
Det var ikke muligt (for mig) at komme i går	لم يكُن من الممكن أنْ أجيء أمس
Det bliver nødvendigt (for mig) at ordne alting	سيكون من اللازم أنْ أرتّب كل شيء
Det er ikke passende, at du siger dette til dem.	ليس من المناسب أنْ تقول لهم ذلك

Kapitel 17

17.1 Akkusativ – الإسم المنصوب

Akkusativ, eller النَصْب, er den kasus man bruger på objektet i en sætning, f.eks اشْتَرَيْتُ الكِتابَ. Den bruges også på mange adverbier som f.eks أحياناً، عادةً, samt hvis noget står tids- eller stedsadverbielt i en sætning. Hvis et objekt er bestemt, markeres akkusativkasus med et fatha på slutningen af ordet, men dette bliver normalt ikke markeret i almindelige tekster. Hvis et objekt er ubestemt, og det ikke slutter på ء ,ة eller ى, så vil akkusativkasus være markeret med enten ـا eller ـاً, hvilket i også skal gøre, når I skriver.

Forskellige eksempler på akkusativ:

يشاهِد المُباريات يَوْمَ الجُمْعَةِ	جاءَ إلى أمريكا طالباً	أكَلْتُ السَّمَكَ	كُنْتُ طالِباً
Han ser kampene om fredagen	*Han kom til USA som studerende*	*Jeg spiste fisken*	*Jeg var studerende*

Vær opmærksom på, om objektet i sætningen kommer efter en præposition eller indgår i idafa, da begge styrer genitiv. Genitiv er stærkere end akkusativ, så i sådanne tilfælde, skriver man som udgangspunkt ikke kasus, hvis teksten er uvokaliseret.

Kapitel 18

18.1 Hule verber - الفعل الأجوف

De hule verber opfører sig uregelmæssigt idet, de har en vokal som midterste rodbogstav. Når verbet bliver bøjet sker der nogle gange det, at den lange vokal bliver forkortet til en kort vokal, og dermed ikke kan ses (gælder, når man ikke anvender حركات). Alle hule verber har en stammevokal, og denne vokal fortæller hvordan verbet vokaliseres samt hvilken lang vokal verbet tager. Verbet كان har eksempelvis و som stammevokal. Når man bøjer det i datid (perfektum) vil den f.eks hedde كُنْتُ i første person og i nutid (imperfektum) hedder den أَكون.
Nedenfor ses en oversigt over de hule verbers bøjning med باع (*han solgte*) som eksempel. Verbet har ي som stammevokal. Alle steder markeret med rød viser de steder hvor verbet opfører sig uregelmæssigt. Selvom det er uregelmæssigt er der alligevel et system i uregelmæssigheden. I datid (perfektum) gælder, at ved alle personbøjninger, der starter med sukun "klapper" verbet sammen og den lange vokal forkortes til en kort vokal. Det samme gælder i nutid (imperfektum) femininum pluralis, der begge ender på sukun og nun fatha.

الفعل المضارع	الفعل الماضي
أنا أبيع	أنا بِعْتُ
أنت تبيع	أنت بعت
أنت تبيعين	أنتِ بعتِ
هو يبيع	هو باع
هي تبيع	هي باعت
نحن نبيع	نحن بعنا
أنتم تبيعون	أنتم بعتم
أنتن تبعن	أنتن بعتن
هم يبيعون	هم باعوا
هن يبعن	هن بعن

18.2 Assimilerede verber - الفعل المثال

De assimilerede verber er de verber, der har en vokal som første rodbogstav. Som udgangspunkt kommer de assimilerede verbers uregelmæssighed til syne, når verbet bøjes i nutid (imperfektum), hvor vokalen bortfalder helt.
Nedenfor ses en oversigt over bøjning af det assimilerede verbum وصف (*at beskrive*) i datid (perfektum) og nutid (imperfektum).

الفعل المضارع:	الفعل الماضي:
أنا أصف	أنا وصفت
أنت تصف	أنت وصفت
أنتِ تصفين	أنتِ وصفت
هو يصف	هو وصف
هي تصف	هي وصفت
نحن نصف	نحن وصفنا
أنتم تصفون	أنتم وصفتم
أنتن تصفن	أنتن وصفتن
هم يصفون	هم وصفوا
هن يصفن	هن وصفن

18.3 Defektive verber - الفعل الناقص

De defektive verber er de verber, der har en vokal som sidste rodbogstav. Det er primært i jussiv مجزوم, at den lange vokal bliver forkortet, men det sker også et par steder i nutid (imperfektum) indikativ og datid (perfektum).
Nedenfor ses en oversigt over det defektive verbum بقي (*at blive; forblive*). De steder, der er markeret med rød, er de steder, hvor man skal være opmærksom. Som nævnt ovenfor bortfalder vokalen kun ved en bøjning, men man skal også være opmærksom på vokalændring. I datid (perfektum) tager verbet ي, som i nutid (imperfektum) bliver ændret til et ى.

Imperfektum -الفعل المضارع	**Perfektum - الفعل الماضي**
أنا أَبقى	أنا بَقَيْتُ
أنت تبقى	أنت بقيت
أنتِ تَبْقَيْن	أنتِ بقيتِ
هو يبقى	هو بقي
هي تبقى	هي بقيت
نحن نبقى	نحن بقينا
أنتم تَبْقَوْن	أنتم بقيتم
أنتن تَبْقَيْنَ	أنتن بقيتن
هم يَبْقَوا	هم بقوا
هن يبقين	هن بقين

18.4 Geminerede verber - الفعل المضعف

Den geminerede rod er kendetegnet ved, at rodbogstav 2 og 3 er det samme. Nogle gange opfører roden sig regelmæssigt (som f.eks ved يُقَرِّر), og nogle gange opfører den sig uregelmæssigt (som f.eks يَمُرّ). Nedenfor ses et eksempel på et uregelmæssigt gemineret verbum bøjet i først datid (perfektum) og herefter nutid (imperfektum). Uregelmæssigheden ses ved de bøjninger, hvor bøjningssuffikset starter med en vokal (i imperfektum er det modusendelsen, og ikke et bøjningssuffiks). Her tilføjes et *shadda* over andet rodbogstav i stedet for at adskille anden og tredje rodbogstav med *sukoun* eller kort vokal.

Imperfektum- الفعل المضارع	**Perfektum- الفعل الماضي**
أنا أَمُرّ	أنا مَرَرْتُ
أنت تَمُرّ	أنت مَرَرْتَ
أنت تَمُرِّين	أنت مَرَرْتِ
هو يَمُرّ	هو مَرَّ
هي تَمُرّ	هي مَرَّتْ
نحن نَمُرّ	نحن مَرَرْنا
أنتم تَمُرُّون	أنتم مَرَرْتُمْ
أنتن تَمْرُرْنَ	أنتن مَرَرْتُنَّ
هم يَمُرُّون	هم مَرُّوا
هن يَمْرُرْنَ	هن مَرَرْنَ

18.5 De ti former - الأوزان

Nedenfor ses et skema over de ti former (الأوزان), hvor ف ،ع og ل repræsenterer de tre rodbogstaver. Hver form giver en ny betydning af roden (الجذر). Form IV er f.eks kausativ, mens form VI er reciprok. Et eksempel kunne være roden ع د ل ‘*at være lige*’. I form IV betyder roden ‘*at bringe ngt. i orden; at glatte ud*’, og i form VI betyder roden ‘*at være i balance med hinanden*’.

	I	**II**	**III**	**IV**	**V**	**VI**	**VII**	**VIII**	**IX**	**X**
Perf.	فَعَلَ	فَعَّلَ	فَاعَلَ	أَفْعَلَ	تَفَعَّلَ	تَفَاعَلَ	اِنْفَعَلَ	اِفْتَعَلَ	اِفْعَلَّ	اِسْتَفْعَلَ
Imperf.	يَفْعَل	يُفَعِّل	يُفَاعِل	يُفْعِل	يَتَفَعَّل	يَتَفَاعَلَ	يَنْفَعِل	يَفْتَعِل	يَفْعَلّ	يَسْتَفْعِل
VN	Flere	تَفْعِيل	مُفَاعَلَة	إِفْعَال	تَفَعُّل	تَفَاعُل	اِنْفِعَال	اِفْتِعَال	اِفْعِلَال	اِسْتِفْعَال
AP	فَاعِل	مُفَعِّل	مُفَأعِل	مُفْعِل	مُتَفَعِّل	مُتَفَاعِّل	مُنْفَعِل	مُفْتَعِل	مُفْعِلّ	مُسْتَفْعِل
PP	مَفعُول	مُفَعَّل	مُفَاعَل	مُفْعَل	مُتَفَعَّل	مُتَفَاعَل	مُنْفَعَل	مُفْتَعَل	مُفْعَلّ	مُسْتَفْعَل

Perfektum = الفعل الماضي. Oversættes med datid og før nutid, afhængig af sammenhængen.

Imperfektum = الفعل المضارع. Oversættes med nutid.

VN = verbalnomen = المصدر. Opfører sig grammatisk som et navneord, men oversættes ofte med en verbal betydning, f.eks ‘at spise’, ‘at se’ etc.

AP = aktivt participium = اسم الفاعل. Kan oversættes med ‘den/det, der udfører handlingen’. En lærer مدرّس (II) er f.eks den, der udfører handlingen at undervise تدريس.

PP = passivt participium = اسم المفعول. Kan oversættes med ‘den/det, der bliver udsat for handlingen. Noget der er blevet skrevet er f.eks مكتوب, mens den der udfører handlingen at skrive er كاتب, som er det aktive participium af samme rod og form.